

Dịch: Hoangforever***[Có ba cách để sống sót trong một cái thế giới đổ nát. Hiện tại, tôi đã quên một vài cái, nhưng có một điều tôi có thể chắc chắn rằng, Bạn – người đang đọc những dòng này sẽ sống sót.– Ba cách để sống sót trong một thế giới đổ nát]Một trang web tiểu thuyết hiện lên trên màn hình điện thoại cũ nát của tôi. Tôi kéo lên rồi lại kéo xuống. Tôi làm chuyện này đã bao nhiêu lần rồi nhỉ?“Thật sự? Đã kết thúc?”[Ba cách để sống sót trong một thế giới đổ nát]Tác giả: t1s1233,149 chương.“Ba cách để sống sót trong một Thế giới đổ nát” là một cuốn tiểu thuyết viễn tưởng dài 3149 chương. Tên ngắn gọn của nó là “Con đường sinh tồn.”Tôi đã đọc cuốn tiểu thuyết này từ hồi trung học và kiên trì cho tới tận bây giờ. Tôi đọc nó khi bị lũ đầu gấu ở trường bắt nạt, khi tôi thi rớt và phải học ở một trường địa phương, khi tôi đi lính nghĩa vụ, khi tôi liên tục bị đổi công việc và hiện tại khi tôi đang làm tiếp thị cho một công ty lớn...Mẹ nó chứ, thôi không nói về nó nữa. Dù sao thì....[Tin nhắn của tác giả: Cảm ơn bạn rất nhiều vì đã theo dõi “Con đường sinh tồn” cho tới tận bây giờ. Tôi sẽ quay trở lại cùng với chương kết thúc!]"A... Còn chương cuối nữa. Vậy chương tiếp theo là chương cuối cùng rồi."Từ lúc tôi còn nhỏ cho tới tận bây giờ, cũng đã 10 năm trôi qua rồi. Và cuốn tiểu thuyết này cũng đã viết được 10 năm. Sự tiếc nuối khi thế giới mà tôi theo dõi đã tới hồi kết đan xen với sự hưng phấn vì nó đã kết thúc. Tôi mở hộp tin nhắn bình luận dành cho tác giả ra và viết cảm xúc của mình vào đó.Kim Dokja: Tác giả à, cảm ơn anh về tất cả những

gì anh đã viết trong thời gian qua. Tôi rất mong đợi chương cuối cùng đây. Đây là những dòng tin nhắn chân thành nhất tôi dành cho tác giả. Con đường Sinh tồn chính là tiểu thuyết của cuộc đời tôi. Mặc dù nó không phải là bộ tiểu thuyết nổi tiếng, nhưng nó vẫn là số 1 đối với tôi. Có rất nhiều điều tôi muốn nói với tác giả nhưng tôi lại không thể viết nó ra. Tôi sợ những điều đó làm tổn thương tới tác giả.— Trung bình 1.9 lượt đọc trên một chương.— Trung bình 1.08 lượt bình luận trên một chương. Đó chính là chỉ số trung bình dành cho cuốn tiểu thuyết “Con đường sinh tồn.” Chương đầu tiên có tới 1200 lượt đọc. Thế nhưng tới chương thứ 10 nó chỉ còn 120 lượt đọc. Tới chương 12 chỉ còn 50 lượt đọc. Tới chương 100 chỉ còn lại đúng 1 người đọc. Lượt xem 1. Cảm xúc của tôi bị choáng ngợp khi nhìn thấy con số “1” xuất hiện bên cạnh chương truyện. Đôi lúc, nó biến thành con số “2”, nhưng có lẽ là do ai đó bấm nhầm mà thôi. “Cảm ơn.” Tác giả viết một cuốn tiểu thuyết hơn 3000 chương mà chỉ có 1 lượt đọc trên 1 chương trong suốt 10 năm qua. Đây đúng là một câu chuyện phi thường. Tôi ấn vào “Danh sách đề cử” và viết, “Tôi giới thiệu cho các bạn một cuốn tiểu thuyết vô cùng cuốn hút đây.” Tác giả đã viết tặng tôi nguyên cả một bộ tiểu thuyết miễn phí. Vì vậy tôi nghĩ rằng mình cũng nên giới thiệu nó với mọi người. Tôi nhấn nút hoàn thành nội dung đề cử. Và các bình luận khác nhanh chóng nổi lên. “Lại là thằng đó nữa kia. Tui search ID nó rồi, lần nào nó cũng đề cử cuốn tiểu thuyết đó.” “Không phải lượt đề cử của hắn bị cấm rồi sao? Mà tên tác

giả kia, hắn vẫn còn viết à?” Có vẻ như tôi đã viết một lời giới thiệu như vậy vào tháng trước. Trong thoáng chốc, có hàng tá lời bình luận đòi quản trị viên điều tra. Nhìn những dòng bình luận này, tôi đỏ bừng mặt vì xấu hổ. Tôi đoán chắc tác giả cũng sẽ thấy những dòng bình luận này. Cho nên tôi nhanh chóng xóa dòng đề cử đó đi. Nhưng do nó bị tố cáo nên tôi không thể gỡ nó xuống được nữa. “Cái đệt...” Tôi tức giận khi lời đề cử chân thành của tôi dành cho cuốn tiểu thuyết này lại biến thành như vậy. Nếu họ đã thấy dòng đề cử này, tại sao không có một ai đọc qua cuốn tiểu thuyết vô cùng thú vị như vậy chứ?? Tôi cũng muốn donate cho tác giả lắm. Nhưng với đồng lương ít ỏi của mình, donate là một điều xa xỉ đối với tôi. Đột nhiên, tôi nhận được một thông báo có tin nhắn mới. -tls123: Cảm ơn cậu. Tin nhắn mới có nội dung như vậy. Mất một lúc tôi mới hiểu được dòng tin nhắn này. -Kim Dokja: Anh là tác giả à? -tls123 : Đúng vậy. Tôi chính là tác giả cuốn tiểu thuyết “Con đường Sinh tồn.” -tls123: Nhờ có cậu mà tôi mới có thể theo đuổi bộ truyện này tới tận cuối cùng. Và tôi cũng đã thắng một cuộc thi. Thật không thể tin được. “Con đường sinh tồn” còn thắng một cuộc thi nữa sao? -Kim Dokja: Chúc mừng anh! Cuộc thi đó là gì vậy? -tls123: Cậu không biết được đâu. Nó là một cuộc thi vô danh. Tôi thậm chí nghĩ trong đầu không biết có phải tls123 vì xấu hổ nên nói dối hay không. Nhưng tôi mong nó là sự thật. Biết đâu nó thật sự là sự thật thì sao. Có thể đó là một cuộc thi trên một diễn đàn khác thì sao? Tôi có chút thất vọng. Nhưng một câu

chuyện hay như thế này được lan rộng cho mọi người cũng là điều tuyệt vời phải không??-tls123: Tôi muốn gửi cho bạn một món quà đặc biệt xem như là lời cảm ơn của tôi dành cho bạn.-Kim Dokja: Món quà?-tls123: Đúng vậy. Đó là lời cảm ơn chân thành của tôi dành cho độc giả yêu quý đã mang lại sự sống cho câu truyện này. Tôi liền đưa địa chỉ email của mình cho vị tác giả này.-tls123: Ah, phải rồi. Tôi được tính phí cho cuốn tiểu thuyết này rồi.-Kim Dokja: Wow, thật sao? Khi nào thì tính phí? Một kiệt tác như vậy đáng lẽ ra nên trả từ lúc đầu mới đúng chứ???Đó là một lời nói dối. “Con đường sinh tồn” là một series truyện xuất bản hằng ngày. Cho nên tôi đã phải trả tới tận 3000 won cho một tháng. 3000 won chính là buổi trưa ở cửa hàng tiện lợi của tôi đây.-tls123: Lịch tính phí sẽ bắt đầu từ ngày mai.-Kim Dokja: Vậy chương kết thúc sẽ tính phí sao?-tls123: Đúng vậy. Tôi nghĩ cậu phải trả tiền để được đọc nó rồi.-Kim Dokja: Đương nhiên, tất nhiên là tôi sẽ trả nó chứ! Tôi sẽ mua chương cuối cùng đó!Không thấy tác giả trả lời lại nữa. Thấy vậy, tôi thoát khỏi trang đó. Sau khi rời khỏi, sự thất vọng hiện hữu khắp cơ thể tôi. Anh ta cứ như vậy mà bỏ đi, không thèm trả lời lại câu hỏi của tôi ngay cả khi đã thành công sao?? Sự ngưỡng mộ dần biến thành sự ghen tị. Tôi trông chờ nó làm cái gì chứ? Đằng nào thì nó cũng không phải là cuốn tiểu thuyết của tôi. “Liệu anh ta có gửi cho mình một phiếu quà tặng không nhỉ? Nếu được 50.000 won thì quá tuyệt luôn.” Lúc đó, tôi suy nghĩ quá đơn giản. Tôi không hề hay biết rằng sang ngày hôm sau,

thế giới đã thay đổi.519 total views, 3 views todayTruyện Chữ -
Truyện Full (Truyenfull) - Đọc truyện chữ online, mê đọc truyện
chữ, truyện chữ hay. Website luôn cập nhật những bộ truyện chữ
mới thuộc các thể loại đặc sắc như truyện Tiên Hiệp, truyện
Kiếm Hiệp, hay truyện Ngôn Tình một cách nhanh nhất. Hỗ trợ
mọi thiết bị như di động và máy tính bảng.